

Robinia pseudoacacia

'Umbraculifera'

Hoogte	5 - 6 m
Kroon	rond, dichte kroon
Schors en takken	twijgen olijfgroen tot bruin, ongedoorn, bast grijsbruin, diep gegroefd
Blad	oneven geveerd, 15 - 25 cm, 9 - 19 deelblaadjes, 1 - 4 cm, groen, geveerd blad
Bloemen	geen
Vruchten	geen, vruchtloze cultivar
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	kleigrond, lemige grond, zandgrond, voedselarme grond, kalkrijke grond
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen strooizout
Toepassing	lanen en brede straten, smalle straten, parken, speelpleinen, begraafplaatsen, industriegebied, grote tuinen, kleine tuinen, patiotuinen
Vorm	hoogstam boom, beveerde boom
Oorsprong	Oostenrijk, 1813

Kleine boom met een kogelronde kroon tot 5 - 6 m hoog en breed. Door jaarlijkse snoei blijft de kroon compact. Wordt er niet geknot dan vormt de boom na jaren een schermvormige kroon. Zo kan hij soms tot 8 m hoogte uitgroeien en een karakteristieke groeivorm ontwikkelen.

'Umbraculifera' wordt altijd op onderstam geënt, op hoogtes tussen 1.80 m en 2.50 m. De takken zijn ongedoorn. Het groene blad is net als de deelblaadjes kleiner dan bij de soort. Loopt laat uit en blijft in de herfst lang blad houden. Geeft geen bloemen en groeit goed op lichte kalkrijke gronden. Winterhardheidszone: 5a